

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.768/2021/5.

A tanács tagjai:

Dr. Kovács Zsuzsanna a tanács elnöke

Dr. Pataki Árpád előadó bíró

Dr. Stark Marianna bíró

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Szabóné dr. Sipos Gabriella ügyvéd (cím2)

Az alperes:

Országos Bírósági Hivatal (cím3)

Az alperes képviselője:

Dr. Varga István ügyvéd (cím4)

A per tárgya:

Személyes adatot tartalmazó irat megismerése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.421/2020/7.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Debreceni Törvényszék 5.P.20.280/2020/23.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 19.050 (tizenkilencezerötven) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.
Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A Miskolci Járási Ügyészség 2013. október 31-én szám1 szám alatt megkereste a Debreceni Ítéltáblát. Megkeresésében arra hivatkozott, hogy az alperes – a Miskolci Törvényszék kérelme alapján – határozatszám átíratával megkereste a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészséget a szükséges intézkedések megtétele végett, és ezt a kérelmet a Miskolci Járási Ügyészséghez tették át.

[2] A felperes az Országos Bírószági Hivatalnál 2014. október 29-én érkezett beadványában azt kérte, hogy küldjék meg számára a határozatszám1 ügy iratainak másolatát, illetve biztosítsák számára az iratokba való betekintést. Az alperes a kérelmet nem válaszolta meg, a kérelmet nem teljesítette.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[3] A felperes keresetében arra kérte kötelezni az alperest, hogy biztosítson betekintést számára a határozatszám1 ügy irataiba és adjon részére másolatot az iratokból. Előadta, hogy az iratok a gondnokság alá helyezési ügyével állnak kapcsolatban, hangsúlyozta ugyanakkor, hogy keresete nem az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 22. §-ának (1) bekezdésén alapul. (A felperesnek a Miskolci Törvényszék II. rendű és az Encsi Járási Ügyészség III. rendű alperesekkel szemben előterjesztett keresetlevelét az elsőfokú bíróság idézés kibocsátása nélkül elutasította.)

[4] Az alperes a kereset elutasítását kérte azzal, hogy a felperes hiányos nyilatkozatai miatt a kereset érdemben nem értelmezhető.

[5] Az eljárásra kijelölt Debreceni Törvényszék elsőfokú bírósággént a keresetet a 15.P.21.421/2016/48. számú ítéletével elutasította, a felperes fellebbezése folytán eljáró Debreceni Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pf.I.20.422/2018/7. számú ítéletével helybenhagyta. A felperes felülvizsgálati kérelme alapján a Kúria Pfv.I.20.419/2019/8. számú végzésével a jogerős ítéletet az elsőfokú ítéletre is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A hatályon kívül helyező végzés indokolása szerint a felperes tényállításai és a kereseti kérelem alapján megállapítható volt, hogy a felperes az igényét az Infotv. szerinti jogai alapján kívánta érvényesíteni, ezért a felperes keresetét az Infotv. rendelkezései alapján kell elbírálni.

[6] A felperes a megismételt eljárásban keresetét fenntartotta.

[7] Az alperes változatlanul kérte a kereset elutasítását. Előadta, hogy a kiadni kért irat belső munkadokumentum, amely a bíróság és az alperes közötti levelezést tartalmaz, amelyet csak az ismerhet meg, akinek az akta ismerete szükséges feladatának elvégzéséhez. Előadta azt is, hogy az akta a felperesre vonatkozó személyes adatot a nevének és lakcímének kívül nem tartalmaz, illetve ugyanakkor nem nyilvános adatokat is tartalmaz, amelyek felperes által történő megismerése éppen az Infotv. által megkívánt felelős adatkezelés miatt nem lehetséges.

Az első- és másodfokú ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és az alperes részére 9.525 forint perköltség megfizetésére kötelezte, valamint rendelkezett az elsőfokú, fellebbezési és felülvizsgálati eljárási illeték állam által való viseléséről. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a bíróságok igazgatásáról és szervezetéről szóló 2011. évi CLXVI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 65. §-a szerint az alperes ténylegesen milyen

feladatokat lát el, a bíróságok legfelsőbb igazgatási szerve, amelynek feladatai elsősorban a bíróságok belső ügyeivel, igazgatásával kapcsolatosak, a belső ügyiratok tartalma is ezen feladatkörökhöz kapcsolódik. Az alperesnél nem folyik eljárás a felperes, mint ügyfél részvételével, ezért az iratbetekintésre, az iratok megismeréséhez való jogra nem a polgári perrendtartás szabályai, hanem az alperes saját belső iratkezelési szabályai vonatkoznak. A felperes kérelme az alperesnél, mint a bírósági hivatali szervezet iratkezelésével összefüggő igény jelent meg, a kérelem és annak teljesítése az alperes iratkezelési szabályain alapulhat, ezért az iratbetekintés és másolatkérési jogosultság nem a jelen peres eljárás keretei között dönthető el, arra az alperes saját iratkezelési szabályai vonatkoznak. Megállapította, hogy a kérdéses belső használatú munkadokumentumában a felperes személyi adatai közül a neve és lakcíme szerepel. Az Infotv. 15. § (1) bekezdése az adatkezeléssel kapcsolatosan a kérelmező tájékoztatáshoz való jogát rögzíti. Ilyen tájékoztatást azonban a felperes, mint kérelmező nem kért 2014. októberi levelében, majd a perben előterjesztett kereseti kérelmében változatlanul másolat kiadását és iratbetekintési jog biztosítását kérte. Abban az esetben, ha a felperes igényét az Infotv. 14. § a) pontján alapuló, illetve a 15. § (1) bekezdése szerinti kérelemnek minősítik, akkor az alperes a per folyamán eleget tett ezen tájékoztatás iránti kérelemnek, amikor közölte, hogy az irat a felperes nevét és lakcímét tartalmazza, egyéb személyes adatát nem kezeli. Az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy nincs jelentősége annak, hogy a felperes nem fogadja el ezt a tájékoztatást. Kiemelte, hogy a tájékoztatáshoz való jog a kialakult ítélkezési gyakorlat szerint nem jelenti az iratbetekintésre, illetve a másolatkérésre való jogosultságot.

[9] Az elsőfokú bíróság a perköltség viseléséről a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (4) bekezdései alapján az alperes jogi képviselője által megjelölt munkadíj iránti igény figyelembevételével, illetve annak alkalmazásával, hogy megismételt eljárásban az 50 %-os mérték megállapítása az irányadó.

[10] A felperes fellebbezése és az alperes csatlakozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és a felperest terhelő perköltség összegét 25.400 forintra felemelte, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a szövegezésbeli pontosítással hagyta helyben, hogy a felperes részéről írásban benyújtandó fellebbezésnek is helye van, a jogi képviselő nélkül eljáró fél fellebbezését pedig a bíróság elutasítja. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 9.014 forint másodfokú perköltséget.

[11] Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a Kúria az új eljárásra kötelező végzésében nem írta elő, hogy a felperes keresetét a tájékoztatáshoz való jog megsértése iránti keresetként kellene elbírálni, csupán arra utalt, hogy a felperes keresete tartalma szerint az Infotv. alapján bírálható el, mert a felperesnek az azt megelőző eljárás során ezzel ellentétes, az érvényesített jogcímre vonatkozó nyilatkozata a bíróságot nem kötötte. A másodfokú bíróság ismertette az Infotv. 14-16. §-ainak rendelkezéseit. Megállapította, hogy az iratok kiadásának igénylésére vonatkozó jogosultságot az Infotv. kizárólag a közérdekű adatokkal összefüggő követelés érvényesítése esetén biztosítja. A másodfokú bíróság kiemelte, hogy a felperes a megismételt eljárásban is változatlan tartalommal tartotta fenn keresetét, amely az iratbetekintésre és az iratról másolat kiadására irányult. Miután a felperes kifejezetten az adatai kezeléséről való tájékoztatásra irányuló kereseti igényt nem terjesztett elő, nem volt jelentősége annak, hogy a felperes nem fogadja el az I. rendű alperes előadását az irat tartalmát illetően. A másodfokú bíróság mindezek alapján mellőzte az elsőfokú ítélet indokolásából a tájékoztatáshoz való jog teljesülésével kapcsolatos indokolást.

[12] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság kellően megindokolta döntését a kereset megalapozatlanságát illetően. Miután a felperes keresete az Infotv. alapján

nem volt teljesíthető, az elsőfokú bíróságnak jogkérdésben kellett döntenie, ezért a felperes fellebbezésében foglaltaktól eltérően az ügy érdemi eldöntése sem további bizonyítást, sem további, a bizonyítással összefüggő tájékoztatást nem igényelt. Az elsőfokú bíróság a Kúria által előírtaknak megfelelően beszerezte az I. rendű alperes érdemi ellenkérelmét az Infotv. alapján azonosított jogcímre vonatkozóan, az így beszerzett ellenkérelem, valamint a kereseti kérelem korlátai között további bizonyítás valóban nem volt szükséges. Helytállónak minősítette az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy nem kötelezte az alperest a perbeli irat csatolására, illetve nem szerezte be a Miskolci Járási Ügyészség szám2 számú iratát, amely a megismerni kért iratra hivatkozott. Ennek okát ugyan az elsőfokú bíróság indokolása nem részletezte, de a másodfokú bíróság kifejtette azt, hogy a bizonyítási indítvány tartalmilag megegyezik a kereseti kérelemmel, és az indítvány teljesítése esetén az elsőfokú bíróság nem egy fellebbezhető ítélettel, hanem egy nem fellebbezhető pervezető végzéssel hozott volna a kereseti kérelemnek megfelelő határozatot. Megállapította azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem sértette meg a régi Pp. 190. § (2) bekezdését, amikor nem kötelezte a felperest a per tárgyát képező iratok becsatolására, mert ennek előfeltétele az, hogy a peres fél (alperes) az iratot a polgári jog szabályai szerint egyébként is köteles kiadni vagy bemutatni. Miután a felperes nem valószínűsítette, hogy az I. rendű alperes a polgári jog szabályai szerint köteles kiadni vagy bemutatni az adott iratot - mert nem volt olyan polgári jogi jogviszony, amely alapján erre az alperes köteles lenne - arra ezen a jogcímen sem volt kötelezhető az alperes.

[13] A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában utalt arra is, hogy az alperes nem bíróság, eljárása így nem bírósági eljárás, a saját iratkezelésére vonatkozó szabályok szerint jár el, így, amennyiben a felperesnek az irat kiadására, illetve iratbetekintésre irányuló kérelmét nem teljesítik, a felperes nem rendelkezik kikényszeríthető joggal annak érvényesítésére, tekintettel arra, hogy a Kúria az új eljárást elrendelő határozatában kizárólag az Infotv. alapján találta elbírálnak a keresetet.

[14] A másodfokú bíróság a felperes illetékességi kifogásával kapcsolatban megállapította, hogy az Infotv. 22. § (3) bekezdése megalapítja a felperes lakóhelye szerinti törvényszék illetékességét is, a Debreceni Ítéltábla pedig a korábbi II. rendű alperes, a felperes lakóhelye szerint illetékes Miskolci Törvényszék helyett jelölte ki az elsőfokú bíróságot az ügy elbírálására. Ezen túlmenően a Debreceni Ítéltábla már elbírált a Pkf.I.20.543/2016/2. számú végzésével, hogy az elsőfokú bíróság illetékessége rögzült. Ebben a körben azt is rögzítette, hogy az illetékesség nem volt kizárólagos, az alperes érdemi ellenkérelmének előadása után az illetékesség hiánya nem vehető figyelembe.

[15] Nem találta alaposnak a felperes fellebbezését az alperes javára megítélt perköltség tekintetében. Az alperesnek a korábbi eljárás során tett ellenkérelme és nyilatkozata az eljárt bíróságok által elfogadottan kifejezetten arra az esetre vonatkozott, amikor a felperes határozottan megjelölte, hogy nem az Infotv. alapján kéri a kereset elbírálását. Az alperesnek nem volt olyan eljárásjogi kötelezettsége, hogy a felperes kifejezett rendelkezése ellenére más jogcímen terjessze elő az ellenkérelmét. Erre tekintettel nem volt mulasztásnak tekinthető, hogy az alperes a hatályon kívül helyező végzésben foglaltak alapján volt köteles az ellenkérelem kiegészítésére. Ezt követően nyilvánvalóan ügyvédi munka merült fel az iratok tanulmányozásával, az alperessel történő konzultációval és a bírói gyakorlatra is kitérő négy oldalas ellenkérelem előterjesztésével, továbbá a nem debreceni illetőségű jogi képviselő részéről két tárgyaláson való megjelenéssel és a tárgyalásokra való felkészüléssel. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság részben helyt adott az alperesnek a csatlakozó fellebbezésében a perköltség felemelésére vonatkozó igényének. A felperesnek járó elsőfokú perköltség összegét 20.000 forint + áfa, azaz 25.400 forint összegben állapította meg. Rögzítette azt is, hogy a megelőző eljárásban az alperesnek a felülvizsgálati eljárással kapcsolatban költsége nem merült fel. A másodfokú perköltség viseléséről a fellebbezés,

illetve a csatlakozó fellebbezés tekintetében megállapítható pernyertesség - pervesztesség arányában határozott.

[16] A másodfokú bíróság a felperes fellebbezése folytán pontosította az elsőfokú bíróság ítéletének a fellebbezési záradékát, mert a régi Pp. terminológiája szerint miután nem volt kötelező elektronikus úton előterjeszteni a fellebbezést a felperes részéről, az adott esetben írásban benyújtandó fellebbezésnek is helye van, illetve a jogi képviselő nélkül eljáró fél fellebbezését a bíróság elutasítja és ebben a körben nem visszautasításnak van helye. Összességében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és felemelte a felperest terhelő perköltség összegét, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta a jogorvoslati záradék szövegezésbeli pontosításával.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[17] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetnek helyt adó ítélet meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, harmadlagosan a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság kijelölését kérte.

[18] Külön kérelmet terjesztett elő arra az esetre, ha a felülvizsgálat során a kereset jogalapjára vonatkozó indítványát nem találnák megalapozottnak. Erre az esetre a perköltség vonatkozásában kérte az alperes javára megítélt perköltség viselésére vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezését olyan tartalmú döntés meghozatala mellett, hogy az új eljárásban az alperes a költségét maga viseli a pernyertességtől függetlenül, valamint kérte az alperes perköltség iránti kérelmének elutasítását. Ebben a körben másodlagosan az alperes javára korábban megítélt perköltségek csökkentését kérte az elsőfokú eljárásban 9.525 forintra, a másodfokú eljárásban pedig 3.175 forintra. Harmadlagosan a perköltségre vonatkozó döntés hatályon kívül helyezését és ebben a tekintetben is a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[19] A felperes saját költségei megítélésére vonatkozóan is kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, annak olyan tartalmú megváltoztatását, hogy elsődlegesen az alperes térítse meg az összes költségét, másodlagosan a megismételt eljárásra vonatkozó költségét térítse meg pernyertességre tekintet nélkül, illetve harmadlagosan kérte, hogy ebben a körben is helyezze hatályon kívül a Kúria a másodfokú bíróság ítéletét és utasítsa új eljárásra és új határozat hozatalára.

[20] Megsértett jogszabályként hivatkozott az Alaptörvény XXVIII. cikkére a tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való jog megsértésére, valamint a régi Pp. 3. § (3) bekezdésére. Állította, hogy nem kapott megfelelő tájékoztatást a bizonyítási teherről, a bizonyítandó tényekről, illetve a sikertelenség következményeiről, valamint elmaradt a tájékoztatás egyediesítése. Hivatkozott továbbá a régi Pp. 3. § (2) bekezdésére, a tartalom szerint elbírálás kötelezettségének megsértésére, a bizonyításra vonatkozó szabályok megsértésére (rég. Pp. 163.§, 164. §). Hivatkozott továbbá a régi Pp. 206. § (1) és (2) bekezdésének megsértésére, mint a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó szabályok megsértésére, illetve okszerűtlen következtetések levonására. Hivatkozott arra is, hogy az eljárás bíróságok a tényállást hiányosan ismertették és nem tettek eleget indokolási kötelezettségüknek sem, és ezzel megsértették a régi Pp. 221. §-ának (1) bekezdését. Előadta azt is, hogy az eljárás másodfokú bíróság megsértette a régi Pp. 252. § (2) és (3) bekezdését, amikor mellőzte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezését, illetve az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását [rég. Pp. 253. § (2) bekezdése].

[21] Megsértett jogszabályként megjelölte az Infotv. 14., 15., 16. §-át, valamint a személyes adat fogalmát, illetve az adatkezelés fogalmát definiáló 3. § 2. és 10. pontját.

Megsértett jogszabályként hivatkozott a régi Pp. 275. § (5) és (7) bekezdésére azzal, hogy a megismételt eljárásban nem került sor a Kúria utasításának végrehajtására, illetve a Kúria határozatának megfelelő ismertetésére. Megsértett jogszabályként megjelölte a régi Pp. 213. § (1) bekezdését azzal, hogy kereseti kérelmét érdemben nem bírálták el a tájékoztatási kérelem kapcsán.

[22] A kérelemben előadta, hogy a másodfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy az alperes a perben egyébként eleget tett tájékoztatási kötelezettségének. A másodfokú bíróság nem vizsgálta meg, hogy a perbeli irat vonatkozásában teljeskörű lett volna a tájékoztatás és tévesnek minősítette azt a következtetést, hogy ne lenne jelentősége, hogy a tájékoztatást ő nem fogadta el. Álláspontja szerint a tájékoztatás nem terjedt ki az Infotv. 15. §-ában foglalt valamennyi elemre, így a kérdéses iratokban szereplő személyes adatait nem határozták meg, nem közölték annak forrását, az adatkezelés célját, jogalapját, időtartamát és azt, hogy az adatot kinek és milyen célból továbbították. Az iratbetekintés és a másolat kiadásának megtagadása jogszerűsége tekintetében is jogsértő döntés született. Megfelelően indokolta az iratbetekintésre vonatkozó jogi érdekét, hiszen az ügy tárgya saját gondnokság alá helyezésének kérdése volt. Az igényét más jogcímen is vizsgálni kellett volna, de az eljáró bíróságok nem szerezték be az alperes iratkezelési szabályzatát, ebben a körben a tényállást nem tárták fel és a döntést nem indokolták. Kiemelte, hogy 2014. október 29-i tájékoztatást kérő levelét az alperes nem válaszolta meg és nem is teljesítette, és ebben a körben jogorvoslatot sem biztosított számára. Kifogásolta, hogy a megismételt eljárásban a Kúria döntése ellenére sem folytattak le a bíróságok bizonyítást, illetve az iratok beszerzésére vonatkozó bizonyítási indítványának nem tettek eleget. Külön kifogásolta a régi Pp. 190. § (2) bekezdésének megsértését azzal, hogy a bíróságok nem kötelezték az alperest, mint a bizonyító fél ellenfelét a perbeli irat csatolására.

[23] A felperes a felülvizsgálati kérelmében is fenntartotta illetékességi kifogását. Álláspontja szerint az általános illetékességi szabályok szerint kellett volna eljárni, vagyis az illetékes bíróság az alperes székhelye szerinti bíróság lett volna, és miután az alperes székhelye Budapesten van, a Debreceni Törvényszék, illetve a Debreceni Ítéltő tábla a perben nem járhatott volna el, így az eljáró bíróságok megsértették a régi Pp. 30. § (1) bekezdését és a 43. § (1) bekezdését is, mert az illetékesség hiányát hivatalból kellett volna észlelniük, illetve a keresetlevél beadásának időpontja volt irányadó az illetékesség megállapításánál. A Debreceni Törvényszék illetékessége azért sem volt megállapítható, mert a megjelölt további alperesek (Miskolci Törvényszék és Encsi Járási Ügyészség) tekintetében keresetét a Debreceni Törvényszék idézés kibocsátása nélkül elutasította.

[24] Az érdemi döntéstől függetlenül is kifogásolta a felperes a perköltségre vonatkozó döntést. Ebben a körben kiemelte, hogy a megismételt eljárás során külön kérte, hogy az új eljárásban az alperes pernyertességétől függetlenül maga viselje a perköltségét, mert álláspontja szerint a megismételt eljárásra az alperes magatartása adott okot, ezért a régi Pp. 80. § (2) bekezdése alapján pernyertességtől függetlenül az alperes köteles viselni a felmerült költségeit. A felperes szerint az ezzel ellentétes döntéssel sérült a régi Pp. 80. § (2) bekezdése és 78. § (1) bekezdése, továbbá a 79. § (1) bekezdése azzal, hogy az alperes javára az általa felszámítottnál nagyobb összegű munkadíj került megállapításra. Ebben a körben előadta azt is, hogy az előzményi eljárásban az eljáró bíróság az alperest nyilatkozattételre hívta fel, aki ezt nem teljesítette, ezáltal mulasztása keletkezett és felesleges költséget okozott, ezért a megismételt eljárással járó összes alperesi kiadás, illetve költség a saját terhére esik.

[25] Külön jogsértőnek találta az alperesi képviselő munkadíjának felemelését, amely álláspontja szerint sértette a régi Pp. 79. § (2) bekezdését. Sérelmezte az elsőfokú bíróság által megállapított 8 munkaórát az ügyvédi tevékenység munkadíjának alapjaként, álláspontja szerint még abban az esetben is, ha az alperesi képviselő részére munkadíj járna, annak

összegét csökkenteni kell a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján. A felperes szerint nem döntöttek azon - 2020. augusztus 28-án előterjesztett - kérelméről, hogy a megismételt eljárással kapcsolatos költségét az alperes maga viselje és ez sérti a régi Pp. 213. § (1) bekezdését. Kifogásolta továbbá, hogy az elsőfokú bíróság előtt előterjesztett kiegészítés iránti kérelméről nem történt döntés, amely sérti a régi Pp. 225. §-át.

[26] Az alperes a jogerős ítélet hatályában fenntartását és a felperes perköltség megfizetésére kötelezését kérte. Részletesen kifejtette álláspontját a felülvizsgálati kérelemben kifogásolt jogszabálysértésekkel kapcsolatban, amely alapján a kérelmet megalapozatlannak tartotta.

A Kúria döntése és jogi indokai

[27] A felperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint alaptalan.

[28] A felperes felülvizsgálati kérelmében számos jogszabályi rendelkezést jelölt meg azzal, hogy az abban foglaltakat a jogerős ítélet megsértette. Az 1/2017. PJE határozat értelmében az új Pp. alkalmazása körében is megfelelően irányadó, a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításainak egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II.15.) PK vélemény 3. pontja értelmében a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja [Pp. 272. § (2) bekezdés]. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Mindezek bármelyikének hiánya a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasítását eredményezi. A 4. pont értelmében, ha a fél a felülvizsgálati kérelem több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előző pontban meghatározott tartalmi követelményekkel. A 6. pont szerint a jogerős határozat több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén a felülvizsgálati kérelemnek a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia és ezek hiánytalan meglétét a Kúria is külön-külön vizsgálja.

[29] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson ésszerű határidőn belül bírálja el. A felülvizsgálati kérelem semmilyen módon nem fejtette ki, hogy az alkotmányos rendelkezés megsértése miben valósult meg, önmagában pedig az, hogy a jogerős bírósági döntéssel a felperes nem ért egyet, nem jelenti ezen alkotmányos jogának megsértését.

[30] A régi Pp. 3. § (2) bekezdése szerint a bíróság – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe. A (3) bekezdés szerint a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a feleket terheli. A bizonyítás indítványozása elmulasztásának, illetve a bizonyítási indítvány elkésett voltának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges eredménytelensége törvény eltérő rendelkezése hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli. A bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelensége következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni.

[31] A felperes szerint ez a tájékoztatás elmaradt, illetve nem volt kellően egyediesített, ezáltal az 1/2019. (VII.24.) PK vélemény 4. és 7. pontjában foglaltakat a bíróság nem teljesítette. A felperes ezen felülvizsgálati hivatkozása nem alapos. A megismételt eljárásra

éppen azért került sor, mert a Kúria az új eljárást elrendelő végzésében értelmezte a felperes keresetének tartalmát és úgy ítélte meg, hogy a korábban eljáró bíróságok álláspontjával szemben a felperes igényét az Infotv. rendelkezései alapján kell elbírálni. A felperes ugyanakkor ténylegesen fenntartott kereseti kérelmében a megjelölt iratba való betekintést, illetve arról másolat kiadását igényelte. Nem követett el jogszabálysértést a másodfokú bíróság azzal, hogy ezt az igényt nem tudta azonosítani az Infotv. 14. § a) pontjában foglaltakkal, amely szerint az érintett kérelmezheti az adatkezelőnél a tájékoztatást személyes adatai kezeléséről. A felperes ténylegesen nem tájékoztatás adását igényelte, hanem egy konkrét irat teljes tartalmának megismerését. A perben eldöntendő konkrét kérdés az volt, hogy az iratba való betekintésre és arról másolat kérésére a felperes jogosult volt-e pusztán azért, mert az irat a személyét illetően a személyes adatot (neve és lakcíme) tartalmazott. Helyesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy kizárólag ezt a jogkérdést kellett a megismételt eljárásban eldönteni, amelynek eldöntéséhez a szükséges adatok, iratok rendelkezésre álltak, ezért további bizonyításra nem volt szükség. Ebből következően pedig ténylegesen nem volt szükség arra, hogy a jogi képviselővel eljáró felperest a bizonyítandó tényekről külön tájékoztatásban részesítsék. Miután pedig bizonyításra az ügyben ténylegesen nem volt szükség, a jogerős ítélet nem sértette meg a régi Pp-nek a bizonyításra vonatkozó 163. és 164. §-ában foglalt rendelkezéseit sem.

[32] A felperes állításával szemben a másodfokú bíróság érdemben megindokolta, hogy miért nem találta teljesíthetőnek a felperes bizonyítási indítványainak teljesítését. A másodfokú ítélet [26] bekezdése tartalmazza, hogy az iratok beszerzésére vonatkozó bizonyítási indítvány tartalmilag megegyezik a kereseti kérelemmel és teljesítése esetén az elsőfokú bíróság nem egy fellebbezhető ítélettel, hanem egy nem fellebbezhető pervezető végzéssel hozott volna a kereseti kérelemnek megfelelő határozatot. Helyesen állapította meg azt, hogy a kereset elutasításának indokai egybeesnek a bizonyítási indítvány mellőzésének okaival.

[33] A régi Pp. 190. § (2) bekezdése szerint a bíróság a bizonyító fél kérelmére az ellenfelet kötelezheti a birtokában lévő olyan okirat bemutatására, amelyet a polgári jog szabályai szerint egyébként is köteles kiadni vagy bemutatni. Ilyen kötelezettség az ellenfelet különösen akkor terheli, ha az okiratot a bizonyító fél érdekében állították ki, vagy az reá vonatkozó jogviszonyt tanúsít, vagy ilyen jogviszonnyal kapcsolatos tárgyalásra vonatkozik. A jogszabály szövegéből kitűnően ilyen kötelezésnek akkor lett volna helye, ha a felperes valószínűsíti, hogy egyébként az alperes a polgári jog szabályai szerint köteles kiadni vagy bemutatni az adott iratot. Helyesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a felek között nem állt fenn olyan polgári jogi jogviszony, amely alapján az alperes ilyen irat kiadására kötelezhető lenne, ezért a jogerős ítélet ezt a jogszabályt sem sértette meg.

[34] A régi Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése során állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el. A felperes szerint az eljáró bíróságok a tényállást nem tárták fel, illetve indokolási kötelezettségüknek sem tettek eleget. A régi Pp. 221. § (1) bekezdése szerint az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tény nem talált bizonyítottnak vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

[35] A másodfokú bíróság a fent ismertetett követelményeknek eleget tett. A jelen esetben a tényállás lényege az, hogy a felperes mikor és milyen tartalmú kérelmet terjesztett

elő peren kívül az alperesnél és a kérelem teljesítésének elmaradását követően a felperes milyen tartalmú igényt terjesztett elő a bíróságnál, mely kérdésben kérte a bíróság döntését. A korábbiak szerint a másodfokú bíróság megfelelően indokolta a felperes bizonyítási indítványainak elutasítását, ezáltal ebben a körben sem sértette meg a régi Pp. 206. § (1) bekezdésének és a régi Pp. 221. § (1) bekezdésének rendelkezéseit. Önmagában az a körülmény, hogy a jogszerű döntéssel a felperes nem ért egyet, még nem jelenti a jogszabály megsértését.

[36] A másodfokú bíróság azzal sem sértett jogszabályt, hogy nem foglalkozott részletesen azzal a kérdéssel, hogy a megismételt eljárás során az irat tartalmáról tett alperesi nyilatkozat (az irat a felperes mely személyes adatait tartalmazza) teljeskörű, illetve megfelelő tájékoztatásnak tekinthető-e vagy sem. A másodfokú bíróság megindokolta azt ítéletének [24] bekezdésében, hogy miért nem találta alkalmazhatónak az Infotv. 15. § (1) bekezdésének rendelkezését, miután megállapította, hogy a jogi képviselővel eljáró felperes a keresetét nem módosította, és konkrétan tájékoztatás iránti kérelmet nem terjesztett elő. Ehhez képest, miután a kereset ténylegesen nem tartalmazta a tájékoztatás iránti kérelmet, valóban szükségtelen volt annak elbírálása, így a jogerős ítélet nem sértette az Infotv. 14. § a) pontját, 15. § (4) bekezdését, 16. § (1) és (2) bekezdését, illetve 22. § (5) bekezdését. A felperes annak pedig nem adta semmilyen érdemi indokát, hogy az Infotv. 3. § 2. és 10. pontjában megjelenő definíciók tartalma (személyes adat fogalma; adatkezelő fogalma) mennyiben szenvedtek volna sérelmet, így ez érdemben nem volt vizsgálható.

[37] A Pp. 213. § (1) bekezdése szerint az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben, illetve a Pp. 149. § §-a alapján egyesített perekben érvényesített valamennyi kereseti kérelmére. A felperes ebben a körben ugyancsak azt sérelmezte, hogy nem hozott döntést a bíróság a személyes adatok kezelésére vonatkozó tájékoztatás iránti kereseti kérelem vonatkozásában. A korábbiak szerint megállapíthatóan azonban a felperesnek ilyen hatályos kereseti kérelme nem volt, a kérelem mindvégig az iratba való betekintésre és az iratból való másolat kiadására irányult. Erről pedig érdemben indokolt döntés született, így a jogerős ítélet ezen jogszabályt sem sértette meg. Erre is figyelemmel nem volt megalapozott a felperesnek a régi Pp. 225. § bekezdése (az ítélet kiegészítése) megsértésére vonatkozó kérelme, mert a per fő tárgya és a perköltség viselése tekintetében is teljeskörű döntés született. Ismételten utal rá a Kúria, hogy önmagában a döntéssel való egyet nem értés miatt nem valósul meg jogszabálysértés.

[38] A régi Pp. 252. § (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem, illetőleg a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül – végzéssel hatályon kívül helyezheti és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasíthatja, ha az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt szükséges a tárgyalás megismétlése, illetőleg kiegészítése. A (3) bekezdése szerint, ha a bizonyítási eljárásnak vagy terjedelmű vagy teljes megismétlése, illetőleg kiegészítése szükséges, anélkül azonban, hogy az (1) és (2) bekezdésben foglalt feltételek fennállnának, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – mindenkor a fellebbezés (csatlakozó fellebbezési) kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között – hatályon kívül helyezheti és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasíthatja. A régi Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében, ha az elsőfokú bíróság ítélete érdemben helyes, a másodfokú bíróság azt helybenhagyja, ellenkező esetben az elsőfokú bíróság ítéletét egészben vagy részben megváltoztatja, illetőleg közbenső- vagy részítéletet hoz. A felperes álláspontja szerint az elsőfokú ítélet jogszabálysértő volt, ezért jogszabálysértést követett el a másodfokú bíróság akkor, amikor az elsőfokú ítéletet nem helyezte hatályon kívül, illetve azt nem változtatta meg. A felperes felülvizsgálat kérelmének ezen indoka sem volt alapos. Az elsőfokú bíróság

nem követett el olyan lényeges eljárási szabálysértést, amely határozatának hatályon kívül helyezését indokolta volna, az elfoglalt jogi álláspontjára figyelemmel a szükséges eljárást lefolytatta, illetve az érdemi döntés sem volt hibás, ezért annak megváltoztatására, illetve az ítélet hatályon kívül helyezésére ténylegesen nem volt ok, így ezek elmaradása nyilvánvalóan nem sérti a megjelölt jogszabályokat.

[39] A régi Pp. 275. § (5) bekezdése rendelkezik arról, hogy a Kúriának milyen teendői vannak akkor, ha az első vagy másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja. Ebben az esetben a hatályon kívül helyező végzésében az új eljárás lefolytatására vonatkozóan kötelező utasításokat ad, illetve megállapítja a felülvizsgálati eljárásban felmerült költség összegét. Ez a rendelkezés a Kúria követendő magatartására vonatkozik, ebből következően azt az eljárt bíróságok nem sérthették meg. Nem helytálló a felülvizsgálati kérelem azon érvelése, hogy az eljárt bíróságok nem teljesítették a Kúria végzésében foglalt utasításokat. Sor került az alperes érdemi ellenkérelmének beszerzésére és értékelésére. A Kúria a hatályon kívül helyező végzésben nem tett olyan megállapítást, amely annál konkrétabban megjelölte volna a kereset jogalapját, hogy azt az Infotv. rendelkezései alapján kell elbírálni. Ezt vizsgálta meg a jogerős ítélet és döntött úgy megalapozottan, hogy a felperes konkrétan a személyes adatai kezelésére vonatkozó, az Infotv. 14. § a) pontja szerint értékelhető tájékoztatást az alperestől nem igényelt, kizárólag a konkrét iratba való betekintést és az irat másolatának kiadását kérte. A jogerős ítélet így nem sértette meg a Pp. 275. § (5) bekezdésének rendelkezését a Kúria előírásainak a megismételt eljárásban eleget tettek. A megismételt eljárásban tartott tárgyaláson meg nem jelenő felperes érdemben nem sérelmezheti, hogy a tárgyaláson milyen terjedelemben ismertették a Kúria hatályon kívül helyező végzését [rég Pp. 275. § (7) bekezdés].

[40] A felperes azt is sérelmezte felülvizsgálati kérelmében, hogy a megismételt eljárásban más jogcímen nem találták megalapozottnak az igényét, illetve nem vizsgálták meg az alperes iratkezelési szabályait.

[41] A másodfokú bíróság ítéletének [27] bekezdésében foglalkozott ezzel a kérdéssel, és helytállóan fejtette ki azt, hogy az alperes nem minősül bíróságnak, eljárása nem bírósági eljárás, saját iratai kezelésére vonatkozó esetleges belső szabályai nem jogszabályok, ezért, ha kérelmét nem teljesítik, a felperes nem rendelkezik kikényszeríthető joggal annak érvényesítésére és a hatályon kívül helyező végzésben is kizárólag az Infotv. szabályaira utalt a Kúria. Nem feladata az eljáró bíróságoknak a kereseti kérelemhez kötöttség elvére figyelemmel az, hogy lehetséges jogcímeket kutassanak fel olyan körben, amelyre a felperes érvényesített igénye még csak utalást sem tartalmaz, hiszen maga a kereset konkrétan további jogcímek tekintetében semmilyen jogszabályt nem jelölt meg.

[42] Nem volt alapos a felperesnek az eljárt bíróságok illetékességének hiányára való hivatkozása. Helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a Debreceni Törvényszéki kijelölésére annak kapcsán került sor, hogy a felperes korábban több alperest is megjelölt és az eljárás lefolytatására az Infotv. 22. § (3) bekezdése alapján a felperes lakóhelye szerint illetékes törvényszék is jogosult volt. Miután azonban az így illetékes Miskolci Törvényszék is az alperesek között volt, szükségessé vált az eljáró bíróság kijelölése (Debreceni Ítéltábla Pkk.I.20.270/2016/2. végzés). Azt is helyesen állapította meg, hogy a Debreceni Ítéltábla Pkf.I.20.543/2016/2. számú végzésével megállapította, hogy az elsőfokú bíróság illetékessége rögzült. Az illetékesség az adott ügyben nem volt kizárólagos. A régi Pp. 43. § (1) bekezdésének második mondata alapján, ha az illetékesség nem kizárólagos, az alperes érdemi ellenkérelmének (rég Pp. 139. §) előadása után az illetékesség hiánya nem vehető figyelembe. Ehhez képest a konkrét esetben nem sérült a régi Pp. 30. § (1) bekezdése, 42. § (1) bekezdése és 43. §-ának (1) bekezdése sem.

[43] A felperes külön kifogásolta a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezéseket. Előadta, hogy az új eljárásban kifejezetten kérte, hogy az alperes a pernyertességétől függetlenül maga viselje a felmerülő költségeit. Ennek indokaként előadta, hogy az előzményi perben az alperest 2017 októberében nyilatkozattételre hívták fel, amelynek nem tett eleget, és ezen mulasztásával felesleges költségeket okozott. A felperes szerint a megismételt eljárással felmerülő összes költség az alperest terheli, vagyis saját költségeit maga tartozik viselni, illetve köteles megtéríteni a felperes költségeit is. A felperes ezen felülvizsgálati kérelme sem alapos.

[44] A régi Pp. 78. § (1) bekezdése szerint a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pervesztes felet kell kötelezni; ez alól annyiban van helye kivételnek, amennyiben a 80-83. §-ok eltérően rendelkeznek, vagy a törvény egyéb kifejezett rendelkezése a költséget a per eldöntésétől függetlenül másnak a terhére rója. A régi Pp. 80. § (2) bekezdése szerint az a fél, aki egyes perbeli cselekményeket sikertelenül végez, vagy egyes perbeli cselekményekkel indokolatlanul késedelmeskedik, avagy valamely határnapot vagy határidőt mulaszt, vagy más módon felesleges költségeket okoz, az ebből származó költségeinek megtérítését pernyertessége esetén sem igényelheti, illetőleg az ellenfél ebből eredő költségeinek megtérítésére a per eldöntésére való tekintet nélkül kötelezhető.

[45] A per irataiból megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság valóban felhívta az alperest 2017 októberében bizonyos cselekmények teljesítésére, erre a felhívásra az alperes reagált és ezt követően a korábbi pervezető végzésében hozott döntését az elsőfokú bíróság nem tartotta fenn, ezért az alperes terhére ebben a körben mulasztás nem állapítható meg. Az eljárás megismétlésére a Kúria új eljárást elrendelő végzésének tartalmára figyelemmel nem az alperes felróható magatartására figyelemmel került sor, így nincs jogi lehetőség arra, hogy a megismételt eljárás költségeit ne a pervesztes felperes, hanem pernyertességétől függetlenül az alperes viselje.

[46] Alaptalanul sérelmezte a felperes az alperes javára megítélt perköltség mértékét, illetve az elsőfokú perköltség összegének felemelésére vonatkozó másodfokú rendelkezést. A másodfokú bíróság ítéletében részletesen megindokolta a jogszabályi rendelkezések felhívásával, hogy miért illette meg perköltség az alperes jogi képviselőjét az elsőfokú eljárásban. Alappal mutatott rá arra, hogy az alperes a Kúria hatályon kívül helyező végzésében foglaltak alapján, a csak akkor megismert jogcím figyelembevételével az ellenkérelem kiegészítésére volt köteles. Ezt követően ügyvédi munka merült fel az iratok megismerése, illetve az előkészítő irat elkészítése kapcsán, valamint a tárgyalásokon való megjelenéssel. A másodfokú bíróság részletesen indokolta az elsőfokon megítélt munkadíj összegének felemelését, illetve a felemelés iránti igény részleges elutasítását. Ez a döntés nem volt ellentétes a régi Pp. 79. § (1) bekezdésével, amely szerint a bíróság a perköltség összegét a fél által előadott és a szükséghez képest igazolt adatok figyelembevételével állapítja meg. A fél javára az általa felszámítottnál több perköltséget megállapítani nem lehet. Ha a fél a költségeket nem számította fel vagy nem igazolta, a bíróság a perköltséget a per egyéb adatai alapján hivatalból határozza meg. A másodfokú bíróság ennek megfelelően döntött a perköltség mértékéről annak figyelembevételével, hogy döntését megismételt eljárásban hozta. Ezen eljárása nem sértette meg a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. és 4. §-át sem. A perköltséget a perköltség viselés általános szabálya alapján a pervesztes felperesnek kellett viselnie.

[47] A felperes ugyan hivatkozik felülvizsgálati kérelmében a régi Pp. 226. § (1) bekezdésének megsértésére, amely a végzések kiegészítésére vonatkozik, de ennek nem adja érdemi indokát, miként annak sem, hogy miben valósul meg a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 1:3. § (1) bekezdésében rögzített azon polgári jogi alapelv sérelme, amely szerint a jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a felek

a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megfelelően kötelesek eljárni. Nem adja azonban indokát annak, hogy ezt az alapelvet a bírósági döntések mennyiben sértették meg. Indokainak kifejtése nélkül hivatkozik a közigazgatási eljárásról szóló 2004. évi CXL. törvény 20. § (1) bekezdésére, mint megsértett jogszabályra, mely szerint a hatóság a hatáskörébe tartozó ügyben illetékességi területén köteles eljárni. Ezen jogszabálysértéskere történt hivatkozásokat a Kúria az 1/2016. (II.15.) PK vélemény 4. pontjában foglaltak szerint figyelmen kívül hagyta.

[48] Nem sértett jogszabályt a jogerős ítélet azzal sem, hogy nem foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy a kérdéses iratok más személyekre vonatkozó adatokat tartalmaznak-e vagy sem, hiszen megalapozott jogi álláspontja az volt, hogy a felperes keresete érdemben alaptalan, az adat megismerésére a belső munkaokmány vonatkozásában nem jogosult és másolatot sem kérhet arról, így a per eldöntése szempontjából lényegtelen, hogy az iratok más személyekre vonatkozó személyes adatokat tartalmaznak-e vagy sem.

[49] Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt és érdemben megvizsgálható jogszabályokat, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[50] 1952. évi III. törvény (rég. Pp.) 3. § (2) bekezdés, 206. §. (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés

A döntés elvi tartalma

[51] A kereseti kérelemhez kötöttség megítélése iratok megismerésére irányuló igény esetén.

Záró rész

[52] A Kúria a pervesztes felperest kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költségeinek megfizetésére, amely az alperesi jogi képviselő munkadíjából áll. Ennek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése és (4) bekezdése alapján állapította meg. A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes személyes költségmentessége folytán a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

[53] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. január 19.

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró

Kiadmány hitelül:

tisztviselő